

Айте сега на моя-та свадба
 Защ' си грабнафъ за мене не'еста.“
 Кога поше во дворе Мирче'и,
 Го видела Мурче'а-та майка,
 Го видела въ ржце сѣ плюснала:
 „Богъ те убилъ Мирче помалечекъ!
 Защо вуйка ти си пострамоти,
 И преграби негова невеста!“ —
 „Айти майко, айти стара майко!
 И за него, майко, и за мене,
 И за мене юнака си зедофъ.“
 Яле, пиле три месеци дана,
 Отъ како ми ъ не'еста зеле.

58.

Царъ И. Шишманъ.

Отъ какъ ся е, мила моя майко ле, зора зазорило,
 Отъ тогасъ е, мила моя майко ле, войска провжрвяло,
 Конъ до коня, мила моя майко ле, юнакъ до юнака;
 Саби-ти имъ, мила моя майко ле, както ясно слжнце,
 Оганъ святка, мила моя майко ле, презъ гора зелена,
 Войвода имъ, мила моя майко ле, самъ цар Иванъ Шишманъ,
 Отговаря, мила моя майко ле, самъ царъ Иванъ Шишманъ:
 Боже силни, мила моя моя майко ле, боже сжздателю,
 Помогни ни, мила моя майко ле, сила и юнаштво!
 Бой щемъ да ся биемъ, мила моя майко ле, на Совійско поле,
 Кржвъ ще леимъ, мила моя майко ле, за Христово име,
 Ще прославимъ, мила моя майко ле, Христіянска вѣра. *)

*) Въ Самоковъ ходитъ преданіе за последни-отъ бой, кои Болгарски-отъ царъ И. Шишманъ направилъ со Турци-те, и на кои цар-отъ смъртелно сѣ рани на юначко-то поле. Следующе-то преданіе извлекохме изъ пѣтнически-те записки од Г. В. Чолакова.

Преданіе. Турска-та ордіа била во Костенецъ, а Болгарска-та околу Самоковъ на место, кое сѣ викатъ Сеферъ Чешмеси Баиръ. На тои решителни последни бой Цар-отъ Шишманъ сѣ рани на седумъ места; и кжде пжрсна кжрв-та му, тамо извреха седумъ